

NĂSCUT SAU CREAT?

Andov Dejan

Întrebare:

Insistați ca Isus este născut. Înseamna aceasta ca este creat? Este “născut” și “creat” același lucru?

Răspuns:

Nu, “născut” și “creat” nu este același lucru. Biblia învață clar că Isus nu este o ființă creată ci născută din Dumnezeu (Ioan 1, 14; 3, 16 etc.).

În Geneza 1 avem o ilustrație bună pentru ceea ce înseamnă “creat”. La început Dumnezeu a creat toate lucrurile din nimic. El a zis și s-a făcut (Gen. 1, 3. 14.15.20).

Mai departe, după ce a creat pământul, Dumnezeu în ziua a șasea a continuat cu creațiunea folosind materia creată. A luat țărâna pământului și l-a creat pe om.

Din acest capitol înțelegem că a crea înseamnă a face ceva din nimic sau dintr-o materie care nu face parte din ființa care crează.

Pe de altă parte, “născut” este opus de creat. Este de a da existență unei ființe din ființa celui care naște, ființa care prin naștere moștenește toate atributele părintelui său.

De exemplu: dacă luăm o bucată de lemn și facem o figură din ea putem spune că am creat o figură. Pe de altă parte, fiul meu nu este creat ci este născut din ființa mea.

Această diferență între “născut” și “creat” o putem vedea și comparând raportul Scripturii despre originea lui Isus și Lucifer. Despre Isus ni se spune în Proverbe 8,22- 26:

“Domnul mă avea la începutul căilor Sale, înaintea lucrărilor Sale de demult. Din eternitate am fost unsă, de la început, înainte de a fi pământul. Când nu erau adâncuri **am fost născută**, când nu erau izvoare bogate în apă. Înainte de a fi fost întemeiați munții, înaintea dealurilor, **am fost născută**, când El încă nu făcuse pământul, nici câmpiile, nici începutul pulberii lumii”.

De două ori în aceste versete este specificat faptul că Isus a fost născut. Pe de altă parte, în Ezechiel 28, 13-15 despre Lucifer se spune:

„Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonice, cu topaz, cu diamant, cu hrisolit, cu onix, cu iaspis, cu safir, cu rubin, cu smarald, și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când **ai fost făcut**. Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te puseseam pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua, când **ai fost făcut**, până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.”

De două ori este specificat faptul că Lucifer a fost creat. Aici este și toată diferența între Isus și Lucifer.

Ellen White a scris:

„...totuși Hristos, Fiul iubit al lui Dumnezeu, avea întâietatea peste toate cetele îngerești. El era una cu Tatăl, înainte ca îngerii să fie creați. Lucifer a fost invidios și gelos pe Isus Hristos... Inima îi era plină de invidie și ură. De ce să fie Hristos onorat mai presus de el?” FLB 67

V-ați întrebat vreodata de ce Lucifer a fost gelos pe Isus și nu pe Tatăl (sau Duhul Sfânt dacă credeți că a fost a treia ființă divină)? Cei care cred în trinitate - că Isus este co-etern cu Tatăl adică nu este un fiu literal - la aceasta întrebare tac. Acceptând Scriptura așa cum este scrisă putem răspunde ușor la această întrebare. Isus a fost singurul Fiu născut al lui Dumnezeu. Prin naștere El a moștenit toată plinătatea naturii divine. El a fost Dumnezeu prin

natură având toate atributele divinității și prin aceasta dreptul de a participa în sfatul Tatălui Său. Lucifer, pe de altă parte, a fost o ființă creată din afara naturii lui Dumnezeu. El nu a fost divin și de aceea nu a fost primit în sfatul dintre Tatăl și Fiul. Lucifer, știind cine e Isus, credea că și el poate să primească aceeași onoare ca și Fiul.

Spiritul Profetic la fel face o distincție clară între născut și creat:

“O jertfă desăvârșită a fost făcută; pentru că’ atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu născut’ – **nu un fiu prin creație**, așa cum au fost îngerii, nici un fiu prin adopție, așa cum este păcătosul iertat, ci **un Fiu născut** după chipul persoanei Tatălui, și în toată strălucirea maiestății și slavei Sale, unul egal cu Dumnezeu în autoritate, demnitate și desăvârșire divină. În El locuia trupește toată plinătatea Dumnezeirii.” ST 30 mai 1895

Acest citat este cea mai bună dovadă că Ellen White a înțeles diferența între creat și născut (diferența pe care mulți teologi de astăzi nu o înțeleg sau nu vor să o înțeleagă). Citatul la fel dovedește ca sora White credea ca Isus este un Fiu adevărat, născut, al lui Dumnezeu.

Pionerii AZȘ la fel au înțeles această diferență:

“Scripturile nu vorbesc nicăieri despre Hristos ca fiind o ființă creată, dar mărturisesc în mod clar că El era născut din Tatăl.” Uriah Smith, 1882, Daniel și Apocalipsa, 430

„Este adevărat că Dumnezeu are mulți fii; dar Hristos este "singurul Fiu născut din Dumnezeu" și de aceea este Fiul lui Dumnezeu într-un fel în care nici o altă ființă nu a fost și nu va fi vreodată. Îngerii sunt fii ai lui Dumnezeu, așa cum era și Adam (Iov 38:7; Luca 3:38) prin creațiune. Creștinii sunt fiii lui Dumnezeu prin înfiere (Romani 8:14,15); dar Hristos este Fiul lui Dumnezeu prin naștere...”

Înainte de a trece la câteva lecții practice pe care le vom învăța din aceste adevăruri, trebuie să ne oprim pentru câteva momente asupra unei păreri care, cu toată sinceritatea, este împărtășită de mulți, care cu nici un chip nu L-ar dezonoara pe Hristos de bună voie, dar care, de fapt, prin această opinie, Îi neagă divinitatea. Este vorba despre ideea că Hristos este o ființă creată, care, prin buna plăcere a lui Dumnezeu, a fost înălțat la actuala Sa poziție nobilă. Nimeni care îmbrățișează acest punct de vedere nu poate avea o concepție justă despre poziția înaltă pe care Hristos o ocupă cu adevărat...

Scripturile declară că Hristos este singurul Fiu născut din Dumnezeu”. El este născut, nu creat. Nu are nici un rost să ne întrebăm cum a fost născut, pentru că, nici dacă ni s-ar spune, mințile noastre nu ar putea pricepe. Profetul Mica ne spune tot ceea ce putem ști despre acest lucru, în următoarele cuvinte: "Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între miile lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel care va stăpâni în Israel și a cărui origine este din timpuri străvechi, din zilele veșniciei." Mica 5:2. A fost un timp când Hristos a provenit și a apărut din Dumnezeu, din sânul Tatălui (Ioan 8:42; 1:18). Dar aceasta s-a petrecut într-un timp atât de îndepărtat, în veșnicii, încât pentru o inteligență limitată este practic fără început.” E. J. Waggoner, Christ And His Righteousness, 19-24. 1890

“Întrebare: Puteți, vă rog, să-mi faceți o favoare arătându-mi versetele care spun clar că Isus este o ființă creată? ‘j.-c.

Răspuns: Sunteți greșit în presupunerea că AZȘ învață că Hristos a fost vreodată creat. Ei cred opusul, că El a fost “născut” de Tatăl și că pe bună dreptate poate fi numit Dumnezeu și să primească închinare. Ei tot așa cred că lumile și tot ce există au fost create de Hristos în unire cu Tatăl. Ei cred că undeva în veșniciile trecute a fost un moment în care Isus a venit la existență. Ei cred că a fost necesar ca Dumnezeu să-L fi anticipat pe Hristos în ființă Sa, astfel încât Hristos să poată fi născut din El și să aibă relația de fiu față de El. Ei susțin personalitățile distincte ale Tatălui și Fiului, respingând ca absurdă caracteristica trinitarianismului care insistă că Dumnezeu, Hristos și Duhul Sfânt sunt trei persoane și totuși o persoană. AZȘ învață că Dumnezeu și Hristos sunt una în sensul în care Hristos sa rugat ca ucenicii lui sa fie una; una în spirit, scop și lucrare. Vezi “Principiile Fundamentale AZȘ” publicate de aceasta editura.” RH April 17, 1883

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu născut, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Ioan 3, 16

“Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu

născut, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre... Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca să fie Mântuitorul lumii.” 1 Ioan 4: 9.10.14

„O, dacă toți și-ar da seama de iubirea cea mare, de jertfirea de sine, de bunăvoința și bunătatea Tatălui nostru ceresc, când a dat pe Fiul Său să moară pentru noi ca să putem, dacă credem și păzim poruncile Sale, să avem pace deplină, bucuria și dragostea Tatălui și să ne unim cu El inima, sufletul, mintea și puterea ca să păstrăm neprihănirea și să mergem pe aceeași cale cu Hristos. Nu este numai jertva lui Hristos, ci este și jertva Tatălui. Tatăl în unire și simțire cu Fiul Său S-a coborât să sufere împreună cu Fiul Său. El n-a cruțat pe singurul Său Fiu, ci L-a dat de bună voie pentru noi toți.

Acest dar al lui Hristos este adevărul care încoronează dragostea lui Dumnezeu și Paternitatea Sa de-a lungul timpului și în veșnicie. Dragostea lui Dumnezeu se vede în Paternitatea Sa. Să bem din această dragoste ca să cunoaștem din experiență ce reală și plină de dragoste experiență există în înțelegerea Paternității lui Dumnezeu.” Spalding and Magan, p. 68

